



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Henrico Conuerso, qui peccatum confiteri distulerat vsque ad mortem,
cap. 14

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

vos institutam. Ad hoc iuuenis latus effectus, respondit: Si hoc facere dignaremini, plurimum mihi placeret. Reuersus miles ad vxorem suam, rem ei per ordinem retulit, cōsensit illa, nuptiæ celebrantur, iuueni sub nomine dotis omnia sua restituuntur. Adhuc, ut puto, viuit, viuunt & soceri, post quorū mortē, eorum hæreditas ad ipsum reuertetur. APOLLONIVS: Multum iuuenis iste regratiari tenetur beatæ Virgini, quia per ipsam meruit remissionem peccatorū, insuper & consolationem temporalium bonorum. CÆSARIVS: Verū dicis, quia ipsa intercedente Dominus cordi eius infudit contritionem, per quam peccati meruit remissionem; pœna etiam peccati, ipsa intercedente, iuueni audiente, dimissa est. Ecce homo iste grauissimè cecidit, sed cæteris, de quibus supradictū est, celerius surrexit; cecidit in tempesta nocte, surrexit in mane. APOLLONIVS: Quid tibi videtur de his, qui in fide cōteruntur? CÆSARIVS: Audi de hoc non meam, sed beati Augustini sententiam, ait enim sic:

*Aug. hō.
41. ex 50*

CAPVT XIII.

*De pœni-
ten. qua
fit in sine
vita.*

SI quis positus in vltima necessitate voluerit accipere pœnitentiam, & accipit, & mox reconciliatur, & hinc vadit, fateor vobis, non illi negamus quòd petit, sed non præsumimus quia bene hinc exit. Si se curus hinc exit, ego non sum securus. Pœnitentiā dare possum, securitatem dare non possum. Nunquid dico, damnabitur? non dico. Sed dico etiam liberabitur? Non. Vis te de dubio liberare? vis quod incertum est, euadere? Age pœnitentiā dum sanus es. Si sic agis, securus es, quia pœnitentiā egisti eo tempore, quo & peccare potuisti. Si vis agere pœnitentiā tunc, quando peccare non potes, peccata dimiserunt te, non tu illa. Item: Duæ res sunt; aut ignoscitur tibi, aut non ignoscitur. Quid horum tibi futurum sit, nescio. Ergo tene certum, dimitte incertum.

CAPVT XIII.

DICAM tibi quid ante paucos annos contigit in domo nostra: Conuersus quidam Héricus nomine, homo senex, & secundum ingressum prior

prior omnium Conuerforum, peccatum quoddam commiserat, quod nunquam Abbati, neque Priori, neque alicui confessus fuerat: sapius tamen solitus erat confiteri, & videbatur nobis omnibus, quod vir sanctus esset, & multum religiosus. Cùm iam in extremis laboraret, idem peccatum domino Danièli, tunc Priori nostro confessus est, & sicut nobis postea retulit, vt nos cautos redderet, tam graue erat peccatum, quod omnino dānatus fuisset, si tachsset. APOLLON. quid sentis de saluatione huius hominis? CÆSARIUS: Sicut Augustinum lego sensisse; si contritio eius fuerit in charitate, saluatus est; sin autem, damnatus: qui serò pœnitet, oportet non solum timere iudicem, sed diligere. APOLLONIVS: Meruit ergo vigilando, ieiunando, laborando, obediendo, alijsq; operibus iustitiæ, quamdiu in illo mortali fuit? CÆSARIUS: Nequaquam, quia opera extra charitatē facta, mortua sunt, & nunquam reuiuiscunt; vā ergo illis qui quotidie in Dei seruitio mortificantur, & nihil inde mercedis in vita æterna consequuntur. Multi ista ignorant, de finali penitentia plurimum præsumentes, nesciētes penitentia, quæ in fine agitur, vt supra dictū est, tam incertam esse. Dicam tibi tamē exempla de duobus, ex quibus vnus in fine fictam, alter veram egit penitentiam.

CAPVT XV.

PARISIIS in ecclesia sanctæ Dei genitricis Mariæ Canonicus nuper obiit, qui multa habens stipendia, delicatissimè vixerat: & quia ex delicijs, maximè his quæ ad galā pertinent, libido nascitur, nata nutritur, & quotidianis eius incitamentis augmentatur: idē inuenis valde tunicā carnis suæ maculauit, & tam illo, quàm alijs suis peccatis, irā Dei in se prouocauit. Tandem per infirmitatē tactus, timore mortis cōfessionē fecit, peccata defleuit, & emédationem promisit, viaticum accepit, inuctus est, hominē deposuit. Cuius corpus, vtpote vir nobilis diuitisq; cum magna pompa secularis gloriæ tumulatum est; & erat in illa die tanta serenitas, vt ipse aër eius obsequijs famulari videretur; dixeruntque homines ad inuicem:

Multa